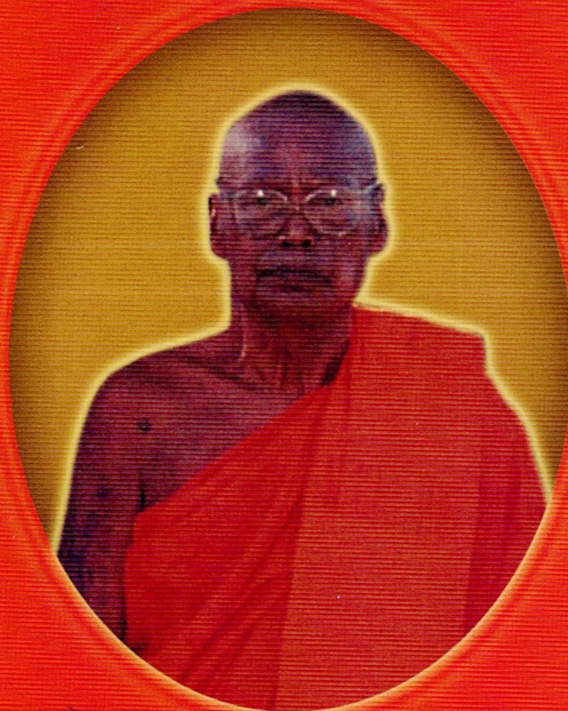

อนุสรณ์
ในงานพระราชทานเพลิงศพ (เป็นกรณีพิเศษ)

พระสมุห์และ นนฺทิโย

เจ้าอาวาสวัดศิริมงคล จังหวัดสมุทรสาคร

ภาพกิจกรรมฝาผนังภายในอุโบสถ
วัดศิริมงคล จังหวัดสมุทรสาคร

อนุสรณ์
ในงานพระราชทานเพลิงศพ
(เป็นกรณีพิเศษ)

พระสมุห์และ นนฺทิโย

อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล จังหวัดสมุทรสาคร

ณ เมรุลอยวัดศิริมงคล
ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

๖.๙

วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
เวลา ๑๖.๐๐ น.

อนุสรณ์

ในงานพระราชทานเพลิงศพ

(เป็นกรณีพิเศษ)

พระสมุห์และ นนฺทิโย

อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล จังหวัดสมุทรสาคร

พระสมุห์และ นนฺทิโย

ชาตะ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

มรณะ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานน้ำหลวงสรงศพ และพระราชทานเพลิงศพ (เป็นกรณีพิเศษ) พระสมุห์และ นนฺทิโย อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่พระสมุห์และ นนฺทิโย คณะสงฆ์วัดศิริมงคล คณะญาติและศิษยานุศิษย์ของพระสมุห์และ นนฺทิโย เป็นล้นพ้นอย่างหาที่สุดมิได้

พระมหากรุณาธิคุณที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ในครั้งนี้ หากดวงจิตวิญญาณของพระสมุห์และ นนฺทิโย จะหยั่งทราบด้วยญาณวิถีใดก็ตาม คงจะปลาบปลื้มปีติโสมนัสในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับในโอกาสสุดท้ายแห่งชีวิตในครั้งนี้

คณะสงฆ์วัดศิริมงคล คณะญาติและศิษยานุศิษย์ของพระสมุห์และ นนฺทิโย ขอพระราชทานพระบรมราชวโรกาสถวายพระพร ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างล้นพ้นหาที่สุดมิได้นี้ และขอเทิดทูนพระมหากรุณาธิคุณนี้ไว้เป็นสรรพมงคลตลอดกาลนาน

ขอถวายพระพร

รำลึกถึง พระสมุห์และ นนฺทิโย
อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล

ในช่วงหนึ่งของชีวิต **พระสมุห์และ นนฺทิโย** หรือที่พระสงฆ์และประชาชนทั่วไปเรียกท่านว่า **"อาจารย์และ"** ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล สืบแทนพระพี่ชาย คือ พระครูสาครสิริธรรม (หลวงพ่อแง) ท่านได้สร้างสรรค์และพัฒนาวัดศิริมงคลให้เจริญรุ่งเรืองมาก เช่น ถมพื้นที่บริเวณวัดเพื่อป้องกันน้ำท่วม สร้างอุโบสถใหม่แทนอุโบสถหลังเก่าซึ่งเป็นไม้และทรุดโทรม พร้อมทั้งปกครองดูแลวัดศิริมงคล อำนวยความสะดวกในการบำเพ็ญกุศล อบรมศีลธรรม-จริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป ตลอดจนรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยเชื้อสายรามัญ ซึ่งมีศรัทธามั่นคงในพระพุทธศาสนา จนวัดศิริมงคลรุ่งเรืองมาถึงปัจจุบันนี้

ด้วยความมุ่งมั่นและปฏิปทาดังกล่าวมา จึงแสดงให้เห็นว่า พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา ได้ทำหน้าที่ ๒ ประการ คือ

ประการแรก พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ

ประการที่สอง พัฒนาสังคม คือ ปกครองพระภิกษุ-สามเณรในวัด ให้เคร่งครัดต่อระเบียบการบริหาร ข้อปฏิบัติของทางคณะสงฆ์ ให้ความสะดวกแก่ทายกทายิกาในการประกอบกุศล อบรมศีลธรรมและจริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป

โดยที่ พระสมุห์และ นนฺทิโย เป็นชาวไทยเชื้อสายรามัญ จึงผสมผสานความศรัทธาที่มั่นคงของพระพุทธศาสนากับประเพณีท้องถิ่นให้กลมกลืนได้อย่างดี เช่นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา งานเทศกาล งานประเพณี จะมีชาวไทยเชื้อ

สายรามัญและชาวต่างด้าวที่นับถือพระพุทธศาสนามาร่วมงานจำนวนมาก นับเป็นแบบอย่างที่ดีที่พระสมุห์และ นนฺทิโย ได้สร้างสรรค์ไว้ ในสมัยที่ท่านดำรงชีพอยู่ ส่งผลถึงความเจริญรุ่งเรืองและสันติสุขในปัจจุบัน

สรุปแล้ว ท่านได้ปฏิบัติตามแนวทางของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง นามของพระสมุห์และ นนฺทิโย คงได้รับการกล่าวขานชั่วกาลนานสืบไป

พระราชสิทธิเวที
(สมบูรณ์ ปญฺญาวุโธ ป.ธ. ๙)
เจ้าคณะจังหวัดสมุทรสาคร

รำลึกถึง "พระดี ที่จากไป"

เมื่อเอ่ยถึงชื่อวัดศิริมงคล ก็มีอะไรหลายๆ อย่างที่ผ่านเข้ามาในความทรงจำ หลายปีก่อน เคยเป็นครูสอนนักธรรม ณ วัดแห่งนี้ ทั้งที่สมัยก่อนการเดินทางลำบากมากต้องไปมาทางเรือเท่านั้น ท่านเจ้าอาวาสรูปก่อน (หลวงพ่อแง) ก็เป็นที่คุ้นเคยกันดี ต่อมาพระสมุห์และ ได้มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ก็ยังได้แวะเวียนมาเยี่ยมเยือนอยู่บ่อยครั้ง

พระสมุห์และ นนฺทิโย ตามประวัติที่ทุกท่านทราบดี ก็คือท่านบวช ๒ ครั้ง ได้เป็นเจ้าอาวาสทั้ง ๒ ครั้ง ท่านทำอะไรมักจะทำจริง ถึงบวชเมื่อแก่แต่เป็นพระที่ใฝ่ความรู้ไม่นิ่งดูดาย เชื่อฟังคำสั่งและคำแนะนำของผู้บังคับบัญชาอย่างดี ทำอะไรแล้วก็ตั้งใจมุ่งมั่นทำให้สำเร็จ เช่นดังอุโบสถหลังใหม่นี้ นับว่าเป็นพระที่อนุชนรุ่นหลังทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ควรเอาเป็นแบบอย่างได้อย่างดีอีกรูปหนึ่ง

ธรรมดาของสรรพสิ่งต้องตกอยู่ใต้ความจริงอย่างเดียวกัน นั่นก็คือสามัญลักษณะ คือ ไม่คงที่ ตั้งอยู่ได้ไม่นาน เป็นทุกข์ ทนได้ยาก และไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของใคร จะเป็นคน สัตว์ หรือสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆ ก็เป็นเช่นเดียวกัน หลวงพ่อพระสมุห์และ ได้จากไปตามกฎแห่งธรรมชาติตามธรรมดาของสังขาร คือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป แต่ท่านไม่ได้จากไปเปล่า เพราะก่อนจากท่านได้ฝากผลงานไว้เป็นประโยชน์ในพระพุทธศาสนาและสาธารณกุศล ควรที่ทุกคนจะเอาเป็นแบบอย่างยิ่งนัก "พระดีที่จากไปทิ้งเอาไว้คือความดี เป็นสง่าเสริมราศีบ่งความดีทวีคูณ"

ขอดวงจิตวิญญาณของพระสมุห์และ นนทิโย จงสถิต ณ ทิพยสถาน สำราญอยู่ตามคติวิสัย ด้วยเทอญ.

ด้วยความอาลัย

พระปริยัติกิจโกศล

เจ้าคณะอำเภอเมืองสมุทรสาคร

เจ้าอาวาสวัดป้อมวิเชียรโชติการาม (พระอารามหลวง)

คำไว้อาลัย

วันอาทิตย์ที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นวันพระราชทานเพลิงศพพระสมุห์และ นนฺทิโย อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล ท่านเป็นอาจารย์ที่ดีของศิษย์และของญาติโยมที่เคารพนับถือ ทุกคนยังเสียดายและอาลัยท่านอยู่ เพราะท่านได้เคยอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดี ตามวิสัยของผู้เป็นอาจารย์ เพราะฉะนั้น เมื่อท่านจากไป เราท่านทั้งหลายจึงเสียดายท่าน ถึงกระนั้นชีวิตก็ไม่จีรัง ต้องตายทุกคน หนีไม่พ้น ดังคำพังเพยที่ว่า

"ตายเอ๋ยตายแน่ หนุ่มสาวเฒ่าแก่ ตายแน่ทั้งนั้น
ถึงจะมีเหลือล้น หรือจนยากไร้ จุดจบพบตาย ทุกรายเหมือนกัน"

ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย คุณความดี และกุศลจริยาบารมีที่ศิษยานุศิษย์ทั้งหลายได้ร่วมกันบำเพ็ญแล้ว และบุญกุศลที่ท่านพระสมุห์และ นนฺทิโย ได้บำเพ็ญไว้ จงมารวมกันเป็นพลวปัจจัยหนุนนำตามส่งให้ท่านประสบแต่สันติสุขในสัมปรายภพ ทุกประการเทอญ.

รูปํ ชีรติ มจฺจานํ นามโคตฺตํ น ชีรติ
ร่างกายเสื่อมสลายไป แต่ชื่อเสียงคุณงามความดี หาดับสลายไปไม่.

พระครูโสภณสาครกิจ

เจ้าอาวาสวัดพันธุวงษ์ เจ้าคณะตำบลบ้านเกาะ

อนุโมทนา

นับตั้งแต่วันที่หลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล มรณภาพลง ได้มีพระเถรานุเถระ เจ้าคณะพระสังฆาธิการ เพื่อนสหธรรมิก ทายก-ทายิกา ศิษยานุศิษย์และผู้ที่เคารพนับถือในหลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย ได้มาร่วมสรงน้ำศพ นำพวงหรีดมาคารวะไว้อาลัย มาร่วมเป็นเจ้าภาพและมาร่วมบำเพ็ญกุศลฟังพระสวดพระอภิธรรมตลอดมา

ในการจัดงานพระราชทานเพลิงศพ (เป็นกรณีพิเศษ) ในครั้งนี้ ก็ยังได้รับความอนุเคราะห์จากคณะสงฆ์และสาธุชนทั้งหลายเช่นเคย โดยได้สละทั้งกำลังทรัพย์ กำลังกาย กำลังใจ และกำลังสติปัญญาช่วยเหลืองานในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คณะสงฆ์วัดศิริมงคล คณะกรรมการและคณะศิษยานุศิษย์ของหลวงพ่อพระสมุห์และ รู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจในความกรุณาของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

จึงขอขอบพระคุณพระเถรานุเถระ และคณะสงฆ์ และขอขอบใจทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ อนึ่ง ในการจัดงานครั้งนี้ หากมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งขาดตกบกพร่องไปด้วยประการใดก็ตาม ต้องขออภัยทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย บุญญานุภาพแห่งบุญกุศลที่ทุกคนทุกท่านได้ร่วมกันทำในครั้งนี้ จงเป็นพลวปัจจัยอำนวยพรให้ทุกท่านและครอบครัว จงปราศจากทุกข์ โศก โรค ภัย อุปัทวันตรายทั้งปวง จงเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอดถึงปฏิภาณ ธนสารสมบัติ ธรรมสารสมบัติ จงทุกประการเทอญ.

พระครูปลัดโนรา อภิวโร

เจ้าอาวาสวัดศิริมงคล

น้อมบูชาสักการะ

หลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย (และ รอดทองขาว) อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร ท่านได้มรณภาพลงเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๖ ณ โรงพยาบาลประจำจังหวัดสมุทรสาคร การจากไปของท่านได้นำความเศร้าโศกเสียใจอาลัยยิ่งมาให้แก่ศิษยานุศิษย์ ญาติมิตรทายกทายิกาชาววัดศิริมงคลทุกคน

หลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย เป็นพระเถระผู้ใหญ่ที่มีอัธยาศัยโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความเมตตากรุณาเป็นปกติวิสัย เป็นดุจร่มโพธิ์ไทรของศิษยานุศิษย์ เป็นพระนักเทศน์ภาษารามัญ เป็นพระนักพัฒนา ท่านได้ประกอบกิจอันเป็นประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา และบำเพ็ญสาธารณกุศลอยู่เนืองนิตย์ ท่านจึงเป็นที่รักที่เคารพของศิษยานุศิษย์และพุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป

หลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย กัลยาณมิตรที่หาได้ยาก ได้จากมวลศิษย์ไปแต่เพียงกายตามธรรมดาของสังขาร แต่คุณงามความดีที่ท่านได้ทำไว้ยังจารึกอยู่ในดวงใจของศิษยานุศิษย์ และทายกทายิกาทุกคนอย่างไม่รู้เสื่อมคลาย

คณะศิษย์ขอตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ดวงจิตวิญญาณของหลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย จงถึงสุคติภพโลกสวรรค์ในสัมปรายภพ ด้วยเทอญ.

ด้วยความอาลัย

สมคิด ปานลิ้ม
ไวยาวัจกรวัดศิริมงคล

อ.บ.ต. ชัยวัฒน์ มะตรง
และศิษยานุศิษย์ทุกท่าน

แด่ครุฐานิยบุคคลชั้นเลิศ

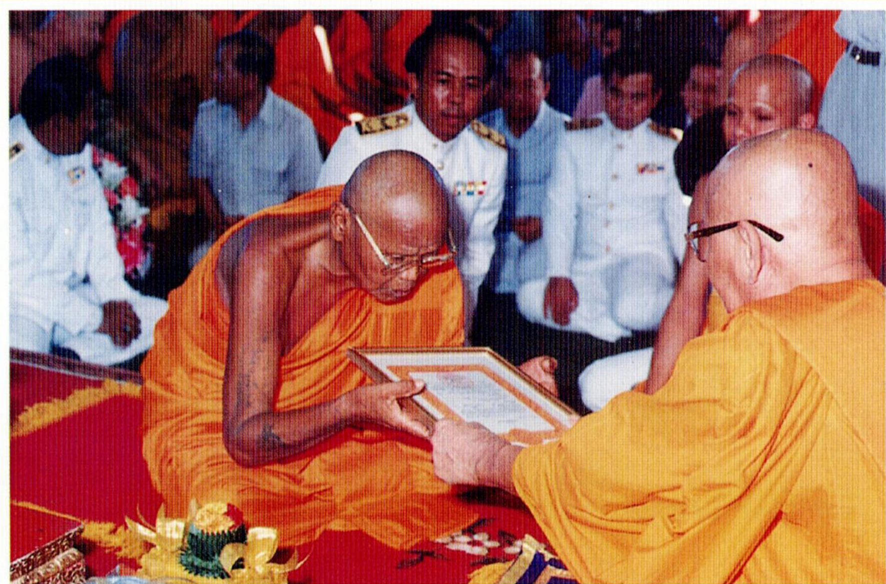
ชีวิตของหลวงพ่อพระสมุห์และ เป็นชีวิตที่น่าศึกษาอยู่ไม่น้อย นับตั้งแต่เล็กจนโต ท่านจะอยู่ที่ไหนหรือทำอะไรก็ตามมักโดดเด่นเป็นที่จับตามองอยู่เสมอ เช่น สมัยเมื่อเป็นศิษย์วัด ท่านเป็นหัวหน้าศิษย์วัดทั้งหมด พอเข้าโรงเรียนท่านเป็นหัวหน้าห้องเรียน พอบวชเป็นสามเณรก็เป็นผู้สอนภาษารามัญแก่สามเณรทั้งวัด ครั้นอุปสมบทแล้วก็ได้เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม เป็นเจ้าอาวาสวัดคุ้งตำหนัก พอลาสิกขาก็รับราชการเป็นผู้คุมเรือนจำ ๒ จังหวัด คือ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

หลังเกษียณราชการแล้ว ก็กลับมาบวชครั้งที่ ๒ ได้เป็นเจ้าอาวาสถึง ๒ วัด คือวัดเขานาคจวิวัฒน์ จ.เพชรบุรี และวัดศิริมงคลแห่งนี้ นับว่าเป็นการหาได้ยากที่คนผู้บวช ๒ ครั้ง ได้เป็นเจ้าอาวาสถึง ๓ ครั้ง ๓ วัดด้วยกัน หลวงพ่อเป็นผู้มีศีลาจารวัตรที่งดงาม ขยันอดทน มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล จึงเป็นที่รักใคร่เคารพนับถือทั้งของพระภิกษุสามเณร และทายกทายิกาทุกคน

ขอให้ดวงจิตวิญญาณของหลวงพ่อพระสมุห์และ นนฺทิโย จงพบแต่ความสุขในสรวงสวรรค์วิมานในอวสานจงได้พบความสุขที่แท้จริงในพระธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยเทอญ.

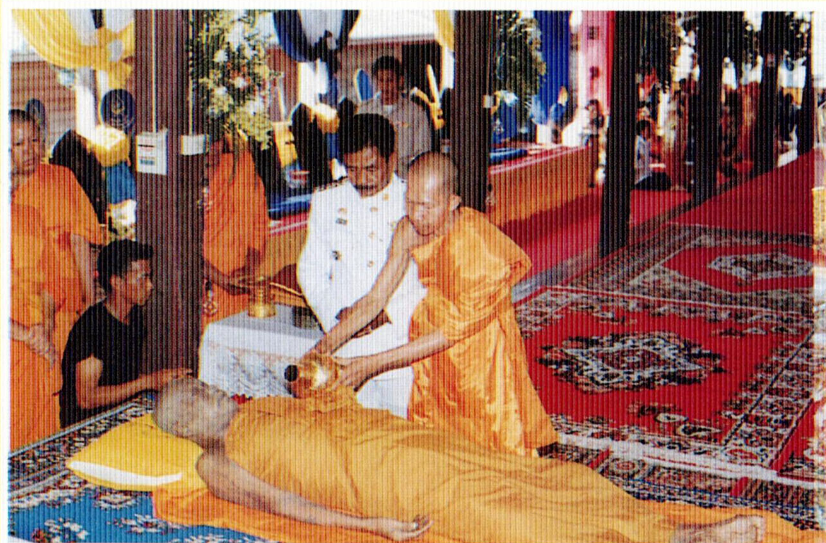
ด้วยความอาลัยและเคารพอย่างสูง

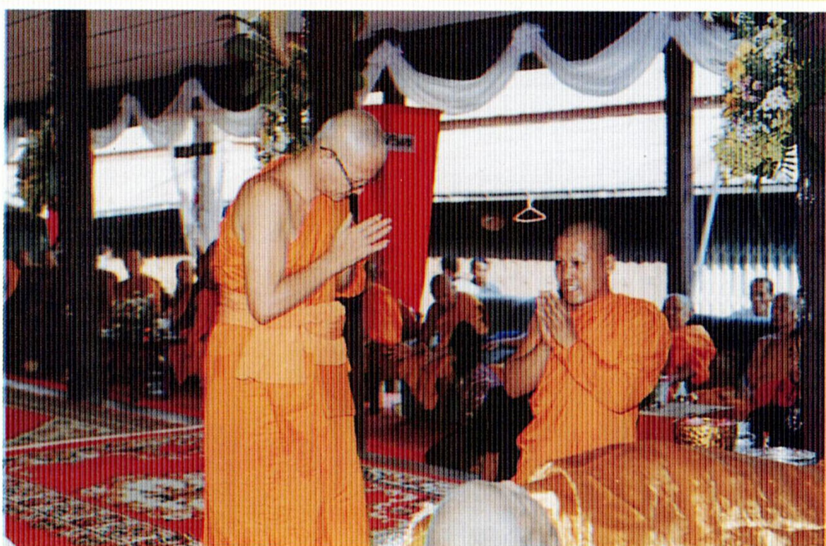
ผู้ใหญ่มนต์สวรรค์ มะตรง

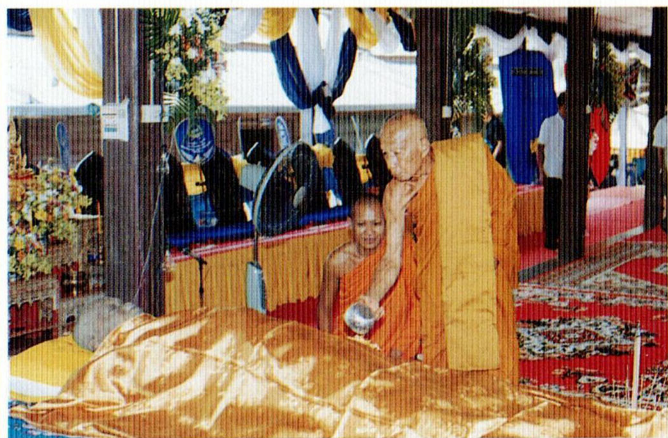
รับตราตั้งฐานานุกรม ที่พระสมุห์
จากพระครูโกมุทธรรมธาดา (มหาสมัย กมโล)
เจ้าคณะอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๑

ประมวลภาพงานสวดพระอภิธรรมบำเพ็ญกุศลศพ
พระสมุห์และ นนฺทิโย อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล

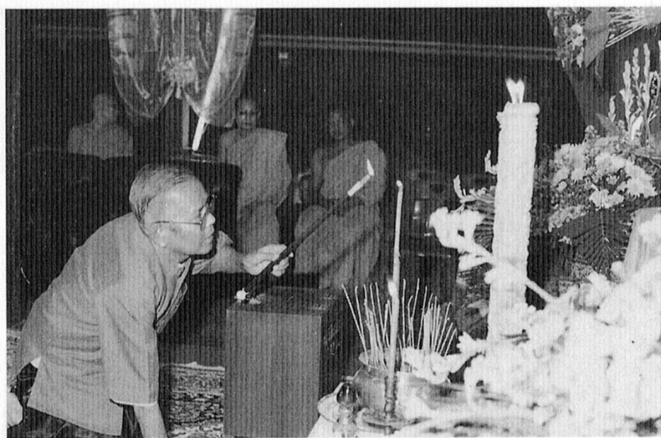

ประวัติ
พระสมุห์และ นนฺทิโย
อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล
ต.บ้านเกาะ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร

ชาติภูมิ

ชื่อ และ นามสกุล รอดทองขาว เกิดวันเสาร์ที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ ตรงกับวันขึ้น ๒ ค่ำ เดือนอ้าย ปีมะเมีย ที่ตำบลบ้านบ่อ (บ้านหัวตะเข้) อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร โยมบิดาชื่อ หอย รอดทองขาว โยมมารดาชื่อ เทิง รอดทองขาว มีพี่น้องทั้งหมด ๘ คน คือ

๑. นางแล ปรีงาม
๒. นายก๊ะ รอดทองขาว
๓. พระครูสาครสิริธรรม (แง อตฺตทีโป) รอดทองขาว
อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล รูปที่ ๗
๔. นางลาย แสงชัน
๕. พระสมุห์และ นนฺทิโย (รอดทองขาว)
๖. นางพลาย ม่วงศิริ
๗. นางสาวสงกรานต์ รอดทองขาว
๘. นางมัน รอดทองขาว

เมื่อเยาว์วัยได้ศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนวัดชัยมงคล ต.บ้านบ่อ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร จนจบชั้น ป.๔ และผู้เป็นบิดาได้ฝากตัวเป็นศิษย์วัดกับ พระครูสาครสีลาจารย์ (หลวงพ่อเปลี่ยน กนฺตสีโล) เรียนการอ่านเขียนภาษารามัญ (มอญ) จนชำนาญทั้งอ่านเขียน

บรรพชา - อุปสมบท (ครั้งที่ ๑)

พออายุ ๑๑ ปี ได้บรรพชาเป็นสามเณร ๒ ปี จากนั้น จึงได้ลาสิกขาออกมาช่วยงานโยมมารดาบิดา ซึ่งประกอบอาชีพทำนา เมื่ออายุครบ ๒๐ ปี จึงได้อุปสมบทที่วัดชัยมงคล อยู่จำพรรษาศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยที่วัดชัยมงคล จนสอบได้นักธรรมชั้นเอก ในนามสำนักเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม และได้เป็นครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม ประจำสำนักเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม ต.มหาชัย อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร นอกจากเป็นครูสอนแล้วยังเป็นพระนักเทศน์ทั้งภาษาไทย และรามัญ มีไหวพริบปฏิภาณในโวหารเทศนาอย่างดีเยี่ยม จนเป็นที่ทราบกันดีในหมู่พระด้วยกันและเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของญาติโยมทั้งหลาย ทั้งยังเป็นพระนักพัฒนาที่น่ายกย่อง

พอเข้าพรรษาที่ ๗ วัดคุ้งตำหนัก (บางด้วน) อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ได้ว่างจากเจ้าอาวาส คณะกรรมการและทายกทายิกาจึงได้มากราบอาราธนาให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ณ วัดคุ้งตำหนัก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นระยะเวลา ๔ ปี ที่ท่านดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ได้พัฒนาถาวรวัตถุในวัดคุ้งตำหนัก เช่น หอฉัน ๑ หลัง กุฏิสงฆ์ทรงไทย ๒ หลัง

ลาสิกขาสู่ฆราวาสวิสัย

ต่อมา มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ให้พระภิกษุสามเณรที่สอบได้นักธรรมชั้นเอกแล้ว สามารถเทียบวุฒิ ม.๖ ได้ และสมัครเข้ารับราชการได้ ท่านจึงลาสิกขาออกมาสมัครเข้ารับราชการ ในตำแหน่งผู้คุมเรือนจำ จังหวัดสมุทรสงคราม จากนั้นก็ได้ย้ายมาอยู่ที่เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร ทราบว่าท่านได้เอาธรรมะที่เคยศึกษาเล่าเรียนมาใช้กับนักโทษ เป็นผู้คุมที่มีใจโอบอ้อมอารี มีอัธยาศัยที่ดีต่อนักโทษทุกประเภท นักโทษที่ชันดีที่เห็นควรและจำเป็นก็อนุญาต

ให้กลับบ้านไปเยี่ยมญาติได้ในโอกาสอันสมควร เช่น พ่อแม่ป่วยหนัก เป็นต้น ท่านจำนำนักโทษออกมาพัฒนาวัดและโรงเรียนอยู่เป็นประจำ เช่นที่วัดป้อมวิเชียรโชติการาม และวัดศิริมงคล เป็นต้น นักโทษที่ท่านเซ็นรับรองอนุญาตให้ออกข้างนอกก็ไม่เคยหลบหนี ท่านจึงเป็นที่รัก ที่นับถือของบรรดานักโทษทุกคน

อุปสมบท (ครั้งที่ ๒)

พออายุ ๖๐ ปี ก็เกษียณราชการ พ้นจากตำแหน่งผู้คุมเรือนจำ หลังจากนั้นประมาณ ๖ เดือน ท่านก็ได้อุปสมบทอีกครั้งหนึ่ง ที่วัดสระพัง ต.สระพัง อ.เขาย้อย จ.เพชรบุรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยมี

พระครูประสาทนวกิจ วัดถ้ำเขาย้อย **เป็นพระอุปัชฌาย์**

พระครูศรีวัชรวิบูล วัดสระพัง **เป็นพระกรรมวาจาจารย์**

เมื่ออุปสมบทแล้ว ได้อยู่จำพรรษาที่วัดสระพัง จนถึงพรรษาที่ ๕ ทายกทายิกาวัดเขานาควิวัฒน์ อ.เขาย้อย จ.เพชรบุรี (วัดนี้อยู่ห่างจากวัดสระพังประมาณ ๔ ก.ม.) ได้มากราบอาราธนาให้ไปดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส เมื่อมาอยู่ที่วัดเขานาควิวัฒน์ก็ได้พัฒนาวัด เช่น สร้างกุฏิทรงไทย ๑ หลัง, หอรับรองพระอาคันตุกะแบบทรงไทย ๑ หลัง, ถังบรรจุน้ำฝนขนาด ๑,๐๐๐ ลิตร ๑๐ ถัง เป็นต้น ท่านได้พัฒนาสร้างความเจริญให้แก่วัดและชุมชนจนเป็นที่เคารพศรัทธาของพระภิกษุสามเณรและทายกทายิกาทุกคน ท่านดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสที่วัดแห่งนี้จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๖

ในปี ๒๕๓๖ นี้เอง พระครูสาครสิริธรรม (แง อตฺตทีโป) เจ้าอาวาสวัดศิริมงคลในขณะนั้น พระพี่ชายของท่านได้มรณภาพ ตำแหน่งเจ้าอาวาสจึงว่างลง ไม่มีพระสงฆ์ที่จะดูแลวัดสืบทอดเจตนารมณ์ของท่านเจ้าอาวาสองค์ก่อนได้ พระรามัญมุนี (พระมหาสมัย กมโล ป.ธ.๓) เจ้าอาวาสวัดป้อมวิเชียรโชติการาม

เจ้าคณะอำเภอเมืองสมุทรสาคร ในขณะนั้นได้ขอร้องให้ท่านลาออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดเขานาควิวัฒน์ เพื่อมาดูแลวัดศิริมงคลต่อจากพระพี่ชาย และจะได้เป็นผู้นำในการจัดงานบำเพ็ญกุศลศพของพระครูสาครสิริธรรม ท่านให้ความเคารพพระเดชพระคุณพระรามัญมุนีเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ประกอบกับต้องรับภาระดูแลงานศพพระพี่ชาย และดูแลสานต่องานที่พระพี่ชายยังทำไม่สำเร็จ ท่านจึงตัดสินใจลาออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดเขานาควิวัฒน์

เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ท่านพระสมุห์และ นนฺทิโย ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล ถึงแม้ว่าทายกทายิกาวัดเขานาควิวัฒน์ซึ่งได้ทราบข่าวจะพากันมากราบอาราธนาให้กลับไปที่วัดเขานาควิวัฒน์ แต่ท่านก็ไม่สามารถจะรับได้ เพราะต้องการอยู่ที่นี่เพื่อจัดเตรียมงานพระราชทานเพลิงศพพระพี่ชายของท่าน และสานต่องานที่ยังไม่แล้วเสร็จ

งานสาธารณูปการ

พระสมุห์และ นนฺทิโย ถึงแม้ว่าท่านจะบวชเมื่อมีอายุมากแล้ว แต่ด้วยความเอาใจใส่ใฝ่ธุระพระศาสนา ท่านจึงได้เริ่มพัฒนาวัดศิริมงคล ซึ่งเมื่อก่อนถือว่าอยู่ห่างตัวเมืองพอสมควร การเดินทางไปมาก็ไม่สะดวก แต่ด้วยความวิริยะอุตสาหะของท่าน จึงได้ก่อสร้างสิ่งต่างๆ ได้มากมาย ดังนี้

❖ ทำคันล้อมดินรอบบริเวณวัด เพื่อป้องกันน้ำท่วมสนามบริเวณวัด

❖ สร้างศาลาบำเพ็ญกุศล ๑ หลัง

❖ สร้างที่เก็บศพ แบบคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑๐ ซอง

❖ ถมดินลูกรังบริเวณเมรุ และศาลาตั้งศพ

❖ สร้างหอรับรองพระอาคันตุกะแบบ ๒ ชั้น ๑ หลัง

❖ สร้างอุโบสถหลังใหม่

- ❖ สร้างกำแพงรอบอุโบสถ พร้อมซุ้มประตู
- ❖ ขุดเจาะบ่อบาดาล พร้อมสร้างที่เก็บถังน้ำ
- ❖ สร้างกำแพงล้อมรอบบริเวณกุฏิด้านโรงครัว เพื่อป้องกันน้ำท่วม
- ❖ สร้างพระประธานประจำพระอุโบสถ, พระอัครสาวกทั้งสอง คือ พระโมคคัลลานะ - พระสารีบุตร, แท่นประดิษฐานพระประธาน และพระอัครสาวกทั้งสอง โดยมีคุณวีณา ตะเคียนนุช รับเป็นเจ้าภาพ (พระทั้ง ๓ องค์ ทำจากหินหยกขาว จากประเทศพม่า)
- ❖ สร้างโรงครัว ๑ หลัง โดยคุณวีณา ตะเคียนนุช เป็นเจ้าภาพ

ครั้นถึง ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ หลวงพ่อ ในวัยชรา ๘๖ ปี เริ่มมีอาการอาพาธมาเยือน จนพระสงฆ์และทายกทายิกาต้องพาไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลสมุทรสาครอยู่บ่อย ๆ แต่อาการของท่านมีแต่ทรงกับทรุดเท่านั้น จนวันหนึ่งท่านถ่ายอย่างรุนแรงจนต้องนำส่งโรงพยาบาลอีกครั้ง แต่อาการของท่านก็ไม่ดีขึ้น วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เวลา ๐๔.๑๙ น. หลวงพ่อก็ได้มรณภาพด้วยอาการอันสงบ ณ โรงพยาบาลสมุทรสาคร การสูญเสียปูชนียบุคคลในครั้งนี้ได้นำความเศร้าโศกเสียใจมาให้พระภิกษุสามเณร ตลอดถึงทายกทายิกาศิษยานุศิษย์วัดศิริมงคลเป็นอย่างยิ่ง

สิริรวมอายุได้ ๘๖ ปี ๓ เดือน ๒๗ วัน

ผู้ใหญ่มนต์สวรรค์ มะตรง
หมู่ ๖ ต.บ้านเกาะ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร
ผู้รวบรวมประวัติ.

ปริศนาปรัชญาธรรม

ปริศนาปรัชญาธรรม

คัดจากหนังสือ "ปริศนาปรัชญาธรรม"

ของ พระมหา ดร.สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, สำนักพิมพ์ ลูก ส.ธรรมภักดี

ปริศนาอันดับที่ ๑

- **ไปไม่กลับ**
- **หลับไม่ตื่น**
- **ฟื้นไม่มี**
- **หนีไม่พ้น**

๑. ไปไม่กลับ หมายความว่า พระอริยบุคคลที่สำเร็จเป็นอรหันต์ดับกิเลสได้แล้ว เมื่อสิ้นชีพแล้วจะไม่กลับมาเกิดใหม่อีก

ไปไม่กลับ ได้แก่ การไม่กลับมาเกิดอีก

พระอรหันต์ คือ พระผู้บริสุทธิ์วิเศษ ได้แก่ ท่านผู้กำจัดกิเลสได้โดยสิ้นเชิง ผู้บรรลุพระอรหัตผลแล้ว เป็นผู้สมควรรับทักษิณา และการเคารพบูชาอย่างยิ่ง มี ๔ จำพวก คือ

๑. สุกขวิปัสสโก	ผู้เจริญวิปัสสนาล้วน
๒. เตวิชโช	ผู้ได้วิชชา ๓
๓. ฉฬภิญโญ	ผู้ได้อภิญญา ๖
๔. ปฏิสัมภิทัปปัตโต	ผู้ถึงปฏิสัมภิทา ๔

พระอริยบุคคลผู้บริสุทธิ์วิเศษมีอยู่เฉพาะในพระพุทธศาสนาเท่านั้น

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า ***“ ไปไม่กลับ ”***

๒. หลับไม่ตื่น หมายความว่า การมัวเมาหลงใหลในกามคุณ ๕ จะนำพาอับจน เพราะกามคุณยิ่งเสพมากสัมผัสมาก ยิ่งพอใจและมีความยินดีมากยิ่ง ๆ ขึ้นโดยมิรู้ลืม ต้องการเพิ่มอยู่เรื่อย ๆ ไม่มีวันจบสิ้น

หลับไม่ตื่น ได้แก่ หลงติดในกามคุณอย่างไม่มีสติยับยั้ง เตือนตนเองไม่ได้เหมือนกับคนตาบอด จะให้มองเห็นดังแต่ก่อนนั้นไม่ได้เลย

โทษแห่งความมัวเมา (โมหะ) มี ๓ อย่าง คือ

๑. เป็นบ่อเกิดสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ ทำให้จิตปั่นป่วน เพราะเป็นสิ่งที่น่ากลัว

๒. ไม่รู้จักสิ่งที่เป็นประโยชน์ จิตมืดมนมองไม่เห็นความดีอะไร

๓. ถ้าละได้ชื่อว่าไม่หลง ดังพระอาทิตย์ที่ทำลายความมืด

มืดอะไรก็ไม่เท่าปัญญามืด แสงสว่างอะไรก็ไม่เท่าแสงสว่างแห่งปัญญา

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า ***“หลับไม่ตื่น”***

๓. ฟื้นไม่มี หมายความว่า การกำจัดกิเลส ตัณหา อาสวะให้ดับสนิทแล้ว ไม่เกิดขึ้นมาใหม่อีก เหมือนไฟหมดเชื้อเพลิง

หรืออีกนัยหนึ่ง คือ คนตายไม่กลับฟื้นคืนชีพมาได้อีก

ฟื้นไม่มี ได้แก่ การดับของกิเลสจะไม่มีวันเกิดขึ้นมาได้ โดยอาศัย**ญาณ** คือ ความรู้วิเศษ โดยเอาญาณเป็นเครื่องวัดว่า กิเลสดับแล้วไม่ฟื้นกลับมาได้อีก

คำว่า **"ญาณ"** ในที่นี้หมายถึงจักษุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง หรือปรีชาญาณ ซึ่งบังเกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ด้วยผลแห่งการปฏิบัติให้สมบูรณ์ตามหลักแห่งไตรสิกขา มี ๓ อย่าง คือ

๑. สัจจญาณ ปรีชาหยั่งรู้อริยสัจ ๔

๒. กิจจญาณ ปรีชาหยั่งรู้กิจอันควรทำ

๓. กตญาณ ปรีชาหยั่งรู้กิจอันได้กระทำแล้ว

สิ่งที่ไม่เคยมี บริเวณแผ่นดินที่ไม่เคยมีสัตว์ตายใส่ ไม่มีบริเวณใดในโลก

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"ฟื้นไม่มี"**

๔. หนีไม่พ้น หมายความว่า สิ่งที่ทุกคนจะต้องได้พบ สิ่งที่ธรรมชาติให้มาแต่วันเกิด ทุกคนจะต้องจนมุม ทุกคนหนีไปไม่รอด ทุกคนจะได้รับความเสมอภาคนี้เหมือนกันทุก ๆ คน ไม่มีข้อยกเว้นและปฏิเสธไม่ได้

หนีไม่พ้น ได้แก่ ความตาย

ดังคำกลอนที่ว่า

อันความตายชายนารี หนีไม่พ้น
จะมีจนก็ต้องตาย กลายเป็นผี
ถึงแสนรักก็ต้องร้าง ห่างทันที
ไม่วันนี้ก็วันหน้า ช้าหรือเร็ว ฯ

สาเหตุแห่งการตายของสรรพสัตว์มี ๔ ลักษณะ คือ

๑. อายุกขยมรณะ ตายเพราะสิ้นอายุ คือ สิ้นอายุขัย

๒. กัมมักขยมรณะ ตายเพราะสิ้นกรรม

๓. อุภยักขยมรณะ ตายเพราะสิ้นอายุและกรรม

๔. อุปัจเฉทกมรณะ ตายเพราะถูกกรรมตัดรอน คือ ประสบอุบัติเหตุ

ความตายจะปฏิเสธด้วยทรัพย์สินไม่ได้ แต่ปฏิเสธได้ด้วยพระนิพพาน

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"หนีไม่พ้น"**

❀ อันทรัพย์สินถิ่นฐานและบ้านช่อง
อีกเงินทองไร่นามหาศาล
เป็นสมบัติของตัวได้ชั่วกาล
จะต้องผ่านจากกันเมื่อวันตาย
ส่วนความดีเป็นทรัพย์สมบัติแท้
ถึงตัวแก่ตายดับไม่ลับหาย
จะสถิตติดแน่นแทนร่างกาย
ชนทั้งหลายสรรเสริญเจริญพร...

❀ วันเวลาคล้อยเคลื่อนเลื่อนลอยลับ
ไม่เคยกลับมาอีกเหมือนหลีกหนี
มันกลืนกินสรรพสัตว์ทั่วปฐพี
ทุกชีวีต้องเตรียมพร้อมก่อนยอมตาย...

ปริศนาอันดับที่ ๒

★ ๔ คนหาม
★ ๓ คนแห่
★ ๑ คนนั่งแคร่
★ ๒ คนพาไป

๑. ๔ คนหาม หมายความว่า สิ่งที่ประกอบเข้ากันอย่างพอเหมาะ ทำให้เกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา เป็นมวลสาร เนื้อแท้

๔ คนหาม ได้แก่ ธาตุ ๔ วัตถุธรรมชาติดั้งเดิมของสรีระร่างกายของมวลสรรพสิ่งที่มีชีวิตสามารถมองเห็นได้ด้วยตา ซึ่งเป็นส่วนผสมของธาตุ ๔ อยู่ในสภาวะที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และสลายตัว ใครก็ห้ามไม่ได้ ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา ไม่อยู่ในอำนาจของเรา วันหนึ่งต้องทรุดโทรมแตกสลายไป ธาตุทั้ง ๔ จะกลับคืนสู่สภาพเดิม คือ

๑. ปฐวีธาตุ ธาตุดิน มีลักษณะแข็งที่มองเห็นเป็นรูป สามารถสัมผัสได้ มี ๑๙ ชนิด เช่น ผม ขน เล็บ ฟัน เป็นต้น

๒. อาโปธาตุ ธาตุน้ำ มีลักษณะเหลว ไหล ถ่ายเท ทำให้อ่อนนุ่มผสมผสานกัน มี ๑๒ อย่าง เช่น น้ำเลือด น้ำลาย น้ำดี เป็นต้น

๓. เตโชธาตุ ธาตุไฟ มีลักษณะร้อน ทำกายให้อบอุ่น ย่อยอาหาร ทำให้ร่างกายไม่เปื่อยเน่า

๔. วาโยธาตุ ธาตุลม มีลักษณะกระพือพัด ลอยตัว พัดไปทั่วร่างกายทำให้ร่างกายเคลื่อนไหว

ดิน น้ำ ลม และไฟนี่แหละคือตัวตน แต่ตัวเราที่แท้จริงคืออะไร ?

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"๔ คนหาม"**

๒. ๓ คนแห่ หมายความว่า มวลสังขารที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ จะซ่อนความเร้นลับคือการผันแปรและสลายตัวเอาไว้ภายใน เปิดเผยตัวเองออกมาให้เห็นเสมอกันทั้งหมด เรียกว่า ธรรมนิยม เพราะกำหนดรู้ได้ถึงธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลง

๓ คนแห่ ได้แก่ ไตรลักษณ์ อาการที่เปลี่ยนแปลง มีอยู่ประจำนามรูปทำให้เบญจขันธ์เป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ มี ๓ อย่างคือ

๑. อนิจจตา เปลี่ยนสภาพอยู่ทุกขณะ คงที่เพียงชั่วครู่ ไม่ยั่งยืนเปลี่ยนแปลงไม่คงทนถาวร

๒. ทุกขตา ความไม่สมบูรณ์ ไม่สมดุลตามธรรมชาติ เจ็บปวดเป็นเวทนาที่ทนได้ยาก

๓. อนัตตตา เป็นไปตามเหตุปัจจัย ฝืนความปรารถนาอยู่เหนืออำนาจความเป็นเจ้าของ สูญสลายไปเอง

สรรพสิ่งต้องอยู่ภายใต้ความเปลี่ยนแปลง ไม่สมบูรณ์เสมอ สั่งห้ามไม่ได้ นี้คือเจ้าแห่งรูปที่แท้จริง

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"๓ คนแห่"**

๓. ๑ คนนั่งแคร่ หมายความว่า คุณสมบัติที่คอยควบคุมบัญชาการของอวัยวะทุกส่วน กล่าวคือ ผู้เป็นใหญ่ และเป็นสิ่งที่เก็บข้อมูลทุกอย่างไว้ได้เป็นอย่างดี

๑ คน ได้แก่ **จิต** และ **แคร่** หมายถึง ร่างกาย จิตนั่งอยู่บนร่างกายซึ่งทำหน้าที่เป็นนาย ดังคำกล่าวที่ว่า **"จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว"**

นิยามของคำว่า **"จิต"** มีอยู่ ๕ อย่าง คือ

๑. การที่จิตมีสภาพปกติ รู้การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์

๒. เป็นสถานที่เก็บบาปและบุญ และบัญชาการตามวิถีแห่งจิต

๓. เป็นธรรมชาติสร้างผลของกรรม

๔. เป็นบ่อเกิดแห่งศิลปะอันงดงามวิจิตรทุกอย่างในโลก

๕. เป็นธรรมชาติรู้การสัมผัส ปรุงแต่งสร้างสรรค์สรรพสิ่ง

สรรพสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์สรรค์สร้างขึ้น ล้วนแต่สำเร็จด้วยใจทั้งสิ้น
ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"๑ คนนั่งแคร่"**

๔. ๒ คนพาไป หมายความว่า สิ่งที่ปรุง คือปรับปรุง นำพาให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ บางครั้งเป็นเทวดา บางครั้งเป็นมนุษย์ บางครั้งเป็นสัตว์ นำเที่ยวไปอยู่นรกไปอยู่สวรรค์แล้วแต่ทุนที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุน จากพฤติกรรม การกระทำในรูปแบบของกิจกรรม ซึ่งมีอยู่ ๒ อย่าง คือ ทำดีจัดเป็นบุญกุศล ทำชั่วจัดเป็นบาป ทำสิ่งไหนมากก็จะไปตามทางของสิ่งนั้น ๆ

๒ คนพาไป ได้แก่ บุญและบาป นำพาจิตไปเพราะจิตเป็นผู้กระทำ ทำบุญกุศลไว้ บุญจะนำพาไปสู่สวรรค์ ซึ่งเป็นชื่อของเขตแดนแห่งความสุข ทำบาปไว้ บาปจะนำพาไปสู่นรก เป็นชื่อของเขตแดนแห่งความทุกข์

สาเหตุที่ทำให้ผู้ประพฤติไปสวรรค์ มี ๓ อย่าง คือ

๑. กายกรรม พฤติกรรมทางกายที่เป็นฝ่ายกุศลกรรม กล่าวคือการมีกายที่ประพฤติดี

๒. วจีกรรม พฤติกรรมทางวาจาที่เป็นฝ่ายกุศลกรรม กล่าวคือการมีวาจาที่กล่าวดี

๓. **มโนกรรม** พฤติกรรมทางจิตที่เป็นฝ่ายกุศลกรรม กล่าวคือการมีจิตที่คิดดี

ส่วนสาเหตุที่ทำให้ผู้ประพฤติไปนรกก็มีแนวพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับสาเหตุที่ทำให้ผู้ประพฤติไปสวรรค์ มี ๓ อย่างเช่นกัน

หลังการตายสิ่งที่จำเป็นที่สุดของจิตคือบุญ เงินใช้ไม่ได้ ข้าวกินไม่เป็น

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **“ ๒ คนพาไป ”**

❀ ยศและลาภหาบไปไม่ได้แน่
คงเหลือแต่ต้นทุนบุญกุศล
ทรัพย์สมบัติทิ้งไว้ให้ปวงชน
แม้ร่างตนเขาก็เอาไปเผาไฟ...

❀ เมื่อเจ้ามามีอะไรมาด้วยเจ้า
เจ้าจะเอาแต่สุขสนุกไฉน
เมื่อเจ้ามามือเปล่าจะเอาอะไร
เจ้าก็ไปมือเปล่าเหมือนเจ้ามา...

❀ ดินจะกลบลบกายวายสังขาร
ไฟจะผลาญเผาซากให้สาบสูญ
แต่ความดีมีอยู่คู่ค้ำคุณ
ช่วยเทิดทูนแทนซากที่จากไป...

ปริศนาอันดับที่ ๓

★ **หาบไม่หนัก**
★ **ตักไม่เต็ม**
★ **เค็มไม่จืด**
★ **มืดไม่แจ้ง**

๑. หาบไม่หนัก หมายความว่า สิ่งที่รู้ สิ่งที่มีคุณค่า มีเกียรตินิยม สิ่งที่เกื้อหนุนใจให้เอิบอิ่ม เป็นคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม ไม่ต้องเป็นภาระแบกหามเมื่อย้ายที่ ดังคำกล่าวที่ว่า *"รู้ไว้ใช่ว่าใส่บ่าแบกหาม"*

หาบไม่หนัก ได้แก่ บุญกุศลและวิชาความรู้ต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรสะสมบำเพ็ญให้มาก เพราะไม่ต้องกังวลกับสถานที่เก็บหรือถูกภัยทำร้าย เช่น ถูกลักขโมย ไฟไหม้ เป็นต้น

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญญาวิชาความรู้แตกฉาน (ปฏิสัมภิทา)

๑. ควรได้ทำความเพียรไว้แต่ปางก่อน
๒. เป็นผู้ศึกษาเรียนรู้มามาก (พหุสูต)
๓. เรียนรู้ภาษาตนและภาษาต่างประเทศ
๔. เรียนรู้พระพุทธพจน์
๕. ทบทวนตรวจสอบใจความ (อรรถ) ที่ลึกซึ้ง
๖. บรรลุเป้าหมาย (อริยผล) อันใดอันหนึ่ง
๗. อยู่ในสำนักครูบาอาจารย์ ไม่อยู่โดดเดี่ยว
๘. พรั่งพร้อมไปด้วยสหมิตรแท้ผู้ฉลาด

ความรู้เป็นพื้นฐานชีวิต สร้างความมั่นใจให้นรชน

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"หาบไม่หนัก"**

๒. ตักไม่เต็ม หมายความว่า ความไม่พอเป็นสิ่งที่ไม่มีวันอิ่ม แสวงหาตลอดชาติก็ไม่มีวันพอ ได้แล้วก็อยากได้ใหม่ต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด

ตักไม่เต็ม ได้แก่ โลภะ คือความโลภ ความอยากได้ จนต้องเป็นต้นเหตุเบียดเบียนเอาของบุคคลอื่นโดยทางมิชอบ เพื่อสนองความต้องการของตน

อานุภาพของความโลภ (มีโทษ) มี ๖ ลักษณะ คือ

๑. ทำให้เป็นคนตาบอดได้

๒. ทำให้มองไม่เห็นความจริง

๓. ทำให้เป็นคนไม่มีความรู้

๔. ทำให้เป็นคนมีจิตใจคับแคบ

๕. ทำให้เป็นคนไม่มีปัญญาจะรู้ความจริง

๖. ขวางทางดับทุกข์ไม่สามารถจะเข้าสู่พระนิพพาน

การให้หมายถึงการแบ่งปันความสุข เป็นคุณสมบัติของพุทธ-ศาสนิกชน

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"ตักไม่เต็ม"**

๓. เค็มไม่จืด หมายความว่า สิ่งที่เกื้อหนุนบุคคลให้มีคุณค่า และเพิ่มค่านิยมพร้อมทั้งมีราคา เป็นคุณลักษณะที่ทุกคนพึงประสงค์ด้วยกันทุกคน

เค็มไม่จืด ได้แก่ คุณงามความดี ความซื่อสัตย์ เป็นคุณธรรมสร้างบุคคลให้มีคุณค่า ภัยใด ๆ ไม่สามารถจะทำอันตรายได้ ถึงแม้กายดับหาย แต่คุณความดียังคงอยู่คู่ฟ้าดิน ไม่ดับสิ้นดังกายดับ

ประโยชน์ของความซื่อสัตย์ (สุจริต) มี ๕ ประการ คือ

๑. ตนเองก็หาที่ตำหนิตนเองไม่ได้

๒. ท่านผู้รู้เป็นปราชญ์เห็นแล้วก็สรรเสริญ

๓. เกียรติคุณความดีย่อมแผ่ขจรไปทุกสารทิศ

๔. ไม่มีความหวั่นไหวในความตาย (ไม่กลัวความตาย)

๕. ชีวิตหลังความตายจะไปสู่โลกสวรรค์

คนพาลกล่าวคำยอล้านคำ ไม่เท่าปราชญ์ท่านชี้แนะคำเดียว

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"เค็มไม่จืด"**

๔. มืดไม่แจ้ง หมายความว่า ความมืดทำให้มนุษย์มองไม่เห็นสิ่งแวดล้อม ที่มีอยู่ตามสภาพความเป็นจริง ความมืดที่มีอยู่ในดวงจิตทำให้ไม่รู้ความจริงที่สมบูรณ์ของความเป็นมนุษย์ กล่าวคือคุณธรรมของความเป็นมนุษย์

มืดไม่แจ้ง ได้แก่ โมหะ คือ ความหลง ความมัวเมาหลงติดอยู่ในสิ่งที่ไม่เป็นสาระอะไรกับชีวิต เช่น หลงใหลในกามคุณ หลงใหลในอบายมุข หลงเชื่อเพื่อนชั่ว เป็นต้น

พฤติกรรมของคนมีความหลง (โมหะ) มี ๗ ลักษณะ คือ

๑. มีความหดหู่เป็นปกติ

๒. มีความเคลิบเคลิ้มเป็นปกติ

๓. มีความฟุ้งซ่านเป็นปกติ

๔. มีความรำคาญเป็นปกติ

๕. มีความเคลือบแคลงใจเป็นปกติ

๖. มีความยึดมั่นถือมั่นงมงายเป็นปกติ

๗. มีความเสียสละสิ่งที่ยึดมั่นได้ยากยิ่ง

มืดฟ้าขจัดด้วยไฟ มืดใจขจัดด้วยปัญญา

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"มืดไม่แจ้ง"**

ปริศนาอันดับที่ ๔

★ **บ้านใกล้ท่าไม่มีน้ำกิน**
★ **ช่างปั้นดินไม่มีหม้อใช้**
★ **เลี้ยงไก่ไว้ไม่มีเสียงขัน**
★ **อยากขึ้นสวรรค์ให้ไปแก้ผ้าซิ่นที่วัด**

๑. บ้านใกล้ท่าไม่มีน้ำกิน หมายความว่า หมู่บ้านหรือเรือนที่ตั้งอยู่ใกล้วัดอยู่ใกล้พระพุทธศาสนา แต่ไม่เคยรับรู้หรือมีความสัมผัสสัมพันธ์อะไรจากศาสนา

ท่า หมายถึง วัด อันเป็นสถานที่บำเพ็ญบุญในพระพุทธศาสนา

ไม่มีน้ำกิน หมายถึง ไม่รับรู้รสแห่งธรรมะ เช่น ฟังธรรม ให้ทาน รักษาศีล และเจริญภาวนา ซึ่งเป็นรสที่ดีที่สุดชนะรสทั้งปวง ดังคำกล่าวที่ว่า **"เป็นทัพพีเฝ้าหม้อแกง ไม่เคยลิ้มรสอาหารในหม้อเลย หรือ มดแดงเฝ้าสวนมะม่วง ไม่รู้เลยว่ามะม่วงมีรสชาติเป็นอย่างไร"** สิ่งที่ไม่มีประโยชน์ถึงมีสิทธิ์ถือครองแต่ก็ไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์มี ๔ อย่าง คือ

๑. มีความรู้แต่อยู่ในตำรา
๒. มีทรัพย์แต่อยู่ในมือคนอื่น
๓. มีคู่ครองแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน
๔. มีเรือข้ามฟากแต่อยู่ฝั่งตรงข้าม

เป็นปู่โสมเฝ้าทรัพย์ไม่มีประโยชน์ ไม่ดีเท่าผ้าขี้ริ้วที่คอยเช็ดเท้าได้

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"บ้านใกล้ท่าไม่มีน้ำกิน"**

๒. ช่างปั้นดินไม่มีหม้อใช้ หมายความว่า เป็นเจ้าของศาสนา เป็นผู้นับถือที่เป็นศาสนิกโดยแท้ แต่หาได้มีธรรมประจำใจไม่ ไม่เคยนำศาสนธรรมไปปฏิบัติเลย

ช่างปั้นดิน ได้แก่ ศาสนิกชนที่นับถือศาสนา

หม้อ ได้แก่ หลักคำสั่งสอนของศาสนา เป็นผู้ให้การสนับสนุนศาสนาทุกอย่าง สร้างวัด สร้างศาลา วิหาร อุโบสถ หอพระคัมภีร์ สร้างขึ้นด้วยน้ำแรงน้ำใจศรัทธาของตน แต่ว่าไม่เคยนำหลักธรรมของศาสนาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เปรียบด้วยช่างหม้อปั้นหม้อขาย แต่ตนเองไม่มีหม้อใช้

สิ่งที่ไม่มีประโยชน์ ๓ อย่าง คือ

๑. ต้นไม้ที่อยู่ใกล้ฝั่งน้ำ

๒. ทรัพย์ที่อยู่ในเงื้อมมือของคนอื่น

๓. กิจการที่ตกอยู่ในวิสัยของคนชั่ว

รู้ไม่เท่าตาเห็น เห็นไม่เท่าสัมผัส สัมผัสไม่เท่ากระทำเอง

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"ช่างปั้นดินไม่มีหม้อใช้"**

๓. เลี้ยงไก่ไว้ไม่มีเสียงขัน หมายความว่า ได้ให้การอุปถัมภ์บำรุงพระสงฆ์ทุก ๆ อย่าง มีปัจจัย ๔ เป็นต้น ให้ความสะดวกสบายแก่ท่าน แต่พระสงฆ์ไม่เคยเทศน์อบรม นำเสนอศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าให้รับรู้ด้วยเลย หรือให้การแนะนำประชาชนก็ไม่เคยมี ไม่เคยชี้ทางไปสวรรค์นิพพานให้เลย

เลี้ยงไก่ไว้ ได้แก่ อุปัฏฐากอุปถัมภ์พระสงฆ์

ไม่มีเสียงขัน ได้แก่ เทศนาชี้นำศาสนธรรมไม่ได้

แต่โดยปกติทั่วไปแล้วพระท่านจะมีพฤติกรรมธรรมดาที่เหมือนกันโดยส่วนมาก กล่าวคือ อุดมการณ์ จะมีคุณลักษณะบ่งชี้ความเป็นนักบวช มี ๕ อย่าง คือ

๑. มีความอดทนและสงบเสงี่ยม
๒. ชอบตริตรองด้วยปัญญา
๓. มีศีลเป็นที่มั่นใจ
๔. ไม่มีความห่วงความกังวล
๕. มีเป้าหมายสูงสุดคือพระนิพพาน

ภารกิจที่พระจะต้องทำ คือเรียนรู้ศาสนธรรมนำไปปฏิบัติ ช่วยนำพระธรรมไปนำทางชีวิตให้โยม

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"เลี้ยงไก่ไว้ไม่มีเสียงขัน"**

๔. อยากขึ้นสวรรค์ให้ไปแก้ผ้าซิ่นที่วัด หมายความว่า คำว่า "ผ้าซิ่น" หมายถึงผ้ากำมะหยี่สีสวย ๆ ที่นำมาทำเป็นผ้าห่อพระคัมภีร์ซึ่งมีความเชื่อว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามีราคา ต้องเอาผ้าชนิดอย่างดีมาห่อจึงจะมีความเหมาะสม

ถ้าอยากขึ้นสวรรค์ ได้แก่ อยากได้ความสุขซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการเป็นอุดมการณ์อย่างหนึ่งในการเข้าวัด

ให้ไปแก้ผ้าซิ่นที่วัด ได้แก่ ให้ไปแก้ผ้ากำมะหยี่ที่ห่อพระคัมภีร์ แล้วคลี่ออกมาอ่าน นำธรรมะคือคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ได้จารึกไว้ในใบลานหรือหนังสือนั้นไปปฏิบัติ ก็จะได้พบความสุขคือทางแห่งสวรรค์และพระนิพพาน

คัมภีร์ คือ **พระไตรปิฎก** เป็นคำที่เกิดขึ้นในตอนหลัง เมื่อพระพุทธเจ้าตรัสรู้ใหม่ ก็ทรงใช้คำว่า **ธรรมะ** เพียงคำเดียว ต่อมาเมื่อทรงแสดงโอวาทปาฏิโมกข์ก็ทรงใช้คำว่า **พุทธศาสนา** ต่อจากนั้นก็ทรงใช้คำว่า **สัทธรรม** และก่อนที่จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ก็ได้รับสั่งแก่พระอานนท์ พร้อมด้วยหมู่พระเถระว่า

"พระธรรมและพระวินัยที่ได้บัญญัติแสดงแล้ว จักเป็นศาสดาแทนเรา" ในคราวนั้นก็ใช้คำว่า **"ธรรมวินัย"** หลังพุทธปรินิพพานแล้ว พระสังคีติกาจารย์ทำสังคายนา **พระธรรมวินัย** ครั้งที่ ๑ และ ๒ ก็ยังเรียก **พระธรรมวินัย** ครั้งที่ ๓ สมัยพระเจ้าอโศกมหาราช พระสังคีติกาจารย์ได้จำแนกแยกแยะ **พระวินัย พระสูตร** และ **พระอภิธรรม** จัดไว้เป็นหมวดหมู่เรียกว่า **พระไตรปิฎก** กล่าวคือ เหมือนกับตะกร้า หรือกระจาด ๓ ใบ แยกไว้ดังนี้

๑. พระวินัยปิฎก หมวดพระวินัย เป็นข้อห้ามและอนุญาตสำหรับพุทธบริษัท ๔

๒. พระสุตตันตปิฎก หมวดพระสูตร การอธิบายธรรมโดยยกเรื่องมาเล่าประกอบหัวข้อธรรม

๓. พระอภิธรรมปิฎก หมวดพระอภิธรรม ธรรมที่ลึกซึ้งเป็นหัวข้อธรรมล้วน ๆ

ปราชญ์สรรเสริญบุคคลที่ขี้ขลาดทำความชั่ว ไม่สรรเสริญคนกล้า (ทำความชั่ว)

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"อยากขึ้นสวรรค์ให้ไปแก้ผ้าซิ่นที่วัด"**

❀ เมื่อยามฉันเป็นอยู่ไซร้ในบัดนี้
แต่เดิมที่เขาก็เป็นเหมือนเช่นฉัน
เมื่อยามเขานอนอยู่ไซร้ในโลงนั้น
ไม่ช้าพลันฉันก็เป็นเช่นเขาเอย...

ปริศนาอันดับที่ ๕

★ นั่งไม่นอน
★ คอนไม่หาบ
★ กราบไม่ไหว้
★ ตายไม่เน่า
★ เผาไม่ไหม้
★ ไปไม่มา
★ หาไม่เห็น

๑. นั่งไม่นอน หมายความว่า เจตสิก หรือ จิตใจ ที่ประจำอยู่ในอัตภาพร่างกาย ไม่ว่าจะในอิริยาบถใด ในอิริยาบถ ๔ คือ ยืน เดิน นั่งและนอน จิตนั้นจะไม่พักด้วย ย่อมคิดแส่ส่ายไปต่าง ๆ นานา ไม่มีเวลาพัก แม้ยามนอนก็ยังฝันอีก จะพูด จะคิด ก็ยังรับภาระสั่งการทุกอย่าง จิตถือว่าสำคัญ เพราะจิตควบคุมอัตภาพร่างกาย ถ้าจิตควบคุมไม่ได้เรียกว่า ***"เป็นบ้า"*** โดยปกติของจิต มีสภาพ ดังนี้

๑. ดิ้นรน

๒. กวัดแกว่ง

๓. กลิ้งเกลือก

๔. กลับกลอก

พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า *"จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว"*

ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นหัวหน้า มีใจประเสริฐที่สุด สำเร็จแล้วด้วยใจ

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"นั่งไม่นอน"**

๒. **คอนไม่หาบ** หมายความว่า ธาตุที่ช่วยร่างกายให้ดำรงอยู่เป็นไปตามปกติให้สืบต่อชีวิตไปได้ หมายถึง **ธาตุลม** โดยปกติคนเราต้องอาศัยธาตุลมที่เป็นอากาศช่วยหายใจ ถ้าหมดลมก็เรียกว่า "คนตาย" เพราะฉะนั้นธาตุจึงเป็นเครื่องพยุงคอนร่างกายนี้ไว้ให้มีชีวิตอยู่สืบไป นักปราชญ์วิปัสสนาจารย์จึงนิยมกำหนดลมหายใจเข้าออก เวลาเจริญภาวนา เพราะว่าถ้าปฏิบัติได้แล้วจะมีอานิสงส์ที่เกิดจากการเจริญภาวนาอานาปานสติ คือ

๑. เป็นคนสงบเงียบ
๒. เป็นคนละเอียดอ่อน
๓. มีความเย็นอกเย็นใจ
๔. เป็นคนมีความสุขเสมอ
๕. สามารถกำจัดบาปอกุศลให้หายได้

คุณธรรมที่ควรฝึกอบรม คือ การมีสติกำกับ รู้พฤติกรรมและความรู้สึกของใจ

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"คอนไม่หาบ"**

๓. **กราบไม่ไหว้** หมายความว่า การสักการบูชาพระรัตนตรัย แต่ไม่รู้ความหมายว่ากราบไหว้อะไร เพียงแต่กราบไหว้ตามประเพณีเท่านั้นเอง เห็นคนอื่นทำก็ปฏิบัติตามก็เท่านั้นเองไม่ได้รู้เรื่องอะไรเลย นับถือพระพุทธศาสนาก็เพียงแค่สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัว หรือเทศกาลงานประเพณีประจำปีเท่านั้นเอง

องค์ประกอบและความหมายของการสักการบูชาพระรัตนตรัย มี ๓ ประการ คือ

๑. **พระพุทธ** คือพระพุทธเจ้า พระนามเดิมว่าสิทธัตถะ โคตมะ ผู้ค้นพบสัจธรรมโดยการตรัสรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้ทรงตั้งพระพุทธศาสนา ผู้ประทานกำเนิดพุทธบริษัท ๔

การสักการบูชา หมายถึง การไหว้พระคุณ ๓ อย่างของพระพุทธเจ้า คือ พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณ และพระมหากรุณาธิคุณ โดยการใช้ธูป ๓ ดอก เป็นสัญลักษณ์การบูชา

๒. **พระธรรม** คือหลักธรรมของพระพุทธศาสนา คำสั่งและคำสอนของพระพุทธเจ้า สัจธรรมสามารถพิสูจน์ได้ไม่จำกัดกาล ผู้ปฏิบัติตามล่วงพ้นทุกข์ได้ให้ผลจริง

การสักการบูชา หมายถึง การกราบไหว้พระคุณของพระไตรปิฎก กล่าวคือ พระวินัย พระสูตร และพระอภิธรรม ที่ขจัดความมืดให้แสงสว่างทางปัญญา โดยการใช้เทียน ๑-๒ เล่ม เป็นสัญลักษณ์การบูชา

๓. **พระสงฆ์** คืออริยสงฆ์และสมมติสงฆ์ หมู่พระสาวกที่เป็นพระภิกษุ ผู้ประพฤติพรตพรหมจรรย์ ผู้ปฏิบัติถูกต้อง ผู้บำเพ็ญตนโดยชอบธรรมและเผยแผ่พุทธธรรมแก่ชาวโลก

การสักการบูชา หมายถึง การกราบไหว้พระคุณของพระสงฆ์ที่ปฏิบัติชอบแล้ว โดยการใช้ดอกไม้เป็นสัญลักษณ์การบูชา

สูงกลับต่ำ ต่ำกลับสูง คือคนถ่อมตนจะสูง คนยกตนจะต่ำ

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"กราบไม่ไหว้"**

๔. **ตายไม่เน่า** หมายความว่า การกำจัดอวิชชาความไม่รู้ กล่าวคือ กิเลสออกจากจิตใจ ให้ถึงเป้าหมายสูงสุดในพระพุทธศาสนา คือ พระนิพพาน เมื่อตายแล้วจะไม่กลับมาเกิดใหม่อีก เพราะได้ขจัดกิเลสที่หมักดองอยู่ในจิตให้หมดไปแล้ว สำเร็จเป็นพระอริยเจ้าที่ทำกิเลสตายคลายกิเลสออก สำรอกกิเลสหลุด

จิตหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะทั้งปวง ไม่ยึดมั่นในอุปาทาน เป็นพระอรหันต์ขีณาสพ สำเร็จกิจในพระพุทธศาสนา กิเลสได้ตายจากไปโดยการกำจัดอวิชชาความโง่เขลา คือ ความไม่รู้แจ้งในอริยสัจ ๔ อย่าง คือ

๑. **ไม่รู้จักทุกข์** มีทุกข์ ๑๒ ประการเป็นต้น

๒. **ไม่รู้จักเหตุเกิดแห่งทุกข์** คือ สาเหตุให้ความทุกข์เกิด

๓. **ไม่รู้จักความดับทุกข์**

๔. **ไม่รู้จักทางแห่งความดับทุกข์**

อีกนัยหนึ่ง ตายไม่เน่า กล่าวคือเกียรติคุณ คุณงามความดี ชื่อเสียง ผลงานเป็นต้น ถึงแม้ว่าร่างกายจะดับสลายตายจากโลกนี้ไปแล้ว แต่เกียรติศักดิ์ศรีจะยังคงอยู่ประดับไว้ในโลกตราบชั่วนิรันดร์

สิ่งที่อยู่หลังการตาย คือ ชื่อเสียงเกียรติคุณและวงศ์ตระกูล

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"ตายไม่เน่า"**

๕. เผาไม่ไหม้ หมายความว่า ธาตุที่เผาผลาญอาหาร ไขมัน และให้ความอบอุ่นในร่างกายให้ดำเนินไปอย่างปกติโดยทั่วไป ได้แก่ **ธาตุไฟ**

ธาตุไฟ หมายถึง กิเลส ไฟในที่นี้เปรียบด้วย อัคคิ แปลว่า ไฟที่คุกรุ่นแห่งเพลิงกิเลสเผาลนจิตสันดานให้เร่าร้อน ดิ้นรนอยู่ตลอด เป็นบาปอกุศล เป็นไฟคือกิเลส จะใช้ไฟธรรมดาที่เผาเชื้อเพลิงมาเผาไม่ไหม้แน่ ไฟคือกิเลส มี ๓ อย่าง คือ

๑. **ราคัคคิ** ไฟคือราคะ เร่าร้อนด้วยเพลิงความใคร่ ใฝ่ใจในรสรักและเสพสุข (ในกามารมณ์)

๒. **โทสัคคิ** ไฟคือโทสะ เร่าร้อนใจ เดือดดาลพลุกพล่านจิตให้กระหาย

๓. **โมหัคคิ** ไฟคือโมหะ คุกรุ่นด้วยจิตเขลา ใจมุ่นเมาเพราะโง่เซอะ

ไฟที่ไม่เคยดับคือไฟกิเลสที่เผาใจสัตว์โลก

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **“เผาไม่ไหม้”**

๖. ไปไม่มา หมายความว่า หลับไม่ตื่น ฟื้นไม่มี หนีไม่พ้น ได้แก่ความตายที่มาคู่กับสังขาร เมื่อมีเกิดก็ต้องมีตายเป็นปกติธรรมดา ซึ่งเป็นกฎสำเร็จรูปที่ธรรมชาติให้มา เป็นฐานะที่ทุกชีวิตจะต้องได้เหมือนกัน ทุกชีวิตจะต้องจนมุมหลบหนีไม่ได้ มี ๕ อย่าง คือ

๑. ความแก่

๒. ความเจ็บ

๓. ความตาย

๔. ความพลัดพราก

๕. ความเป็นผู้มีกรรม

เราหนีแก่ไม่ได้ หนีไข้ไม่พ้น ทุกคนต้องตาย ต้องจากไกลของรัก ต้องยึดหลักกรรม

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **“ไปไม่มา”**

๗. หาไม่เห็น หมายความว่า ผู้ปฏิบัติตามหลักทางพระพุทธศาสนาจนบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดแล้ว จะไม่กลับมาเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารให้ได้รับความทุกข์อีก กล่าวคือ ไม่กลับมาให้เห็นอีก ได้แก่ พระนิพพาน ผู้ถึงแล้วจะได้รับความสุขที่ถาวรและสมดุล จิตบริสุทธิ์ว่างจากกิเลสตัณหา รู้เท่าทันสิ่งแวดล้อม จิตอิสระเป็นอารมณ์ที่ดับจากกิเลสและความทุกข์ เป็นอารมณ์ที่เป็นสุขยิ่ง

พระนิพพาน มี ๓ ประเภท คือ

๑. ดับเย็นสนิทโดยว่างจากกิเลส มีอนัตตาเป็นอารมณ์

๒. ดับเย็นสนิทเพราะไม่มีกิเลสเป็นเครื่องหมาย มีอนิจจังเป็นอารมณ์

๓. ดับเย็นสนิทเพราะไม่มีที่ตั้งของกิเลส มีทุกขังเป็นอารมณ์

พระนิพพานเป็นอุดมการณ์สูงสุดแห่งการปฏิบัติธรรมในทางพระพุทธศาสนา จะบรรลุได้ก็ด้วยการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ เพื่อให้อริยมรรคมีองค์ ๘ เกิดขึ้นก็ด้วยว่าเป็นทางให้ถึงพระนิพพาน

สุขอันไพบูลย์คือพระนิพพานแดนบรมสุข

ด้วยเหตุผลนี้จึงได้ชื่อว่า **"หาไม่เห็น"**

หน้าตาดี	**ก็มีหน้า**	**ชูราศี**
หน้าตาดี	**แต่ขี้เกียจ**	**คนเหยียดหยาม**
หน้าที่นั้น	**สำคัญกว่า**	**คนหน้างาม**
หน้าตาดี	**หน้าที่ทราม**	**ไม่งามเอย..**

จาก...**เทศนาวาไรตี้**

❀ อันยศศักดิ์ชื่อเสียงเพียงความฝัน

ฝ่ายรูปโฉมโนมพรรณฉันบุปผา

อันชีวิตเปรียบหมายเหมือนสายฟ้า

อนิจจาไม่ได้มีจีรังกาล...

วัดศิริมงคลคำกลอน

วัดศิริมงคล เริ่มต้นสร้าง
เคยรกร้างโรยราน่าใจหาย
เคยรุ่งเรืองหนึ่งยุคสุขสบาย
ได้ยินฝ่ายผู้เฒ่าท่านเล่ามา
ว่าเศรษฐีมีทรัพย์นับไม่ถ้วน
ได้ชักชวนสร้างวัดพัฒนา
ให้บุตรชายขีดเขียนเรียนวิชา
ถ้าบุตราเรียนวัดเขามันเศร้าใจ
เจ้าของเขาเฝ้าเปรยเยาะเย้ยหยอก
กลับมาบอกบิดาน้ำตาไหล
พ่อจึงสร้างอารามให้ตามใจ
"วัดศิริ" จึงได้เกิดกำเนิดมา
สมภารหนึ่ง มีนามตามเขาบอก
ชื่อว่า **"บ๊อก"** หรือ **"ทองสุข"** เป็นมหา
เป็นบรมครูรามัญด้านเทศนา
ด้านภาษาของเราชาวรามัญ
สมภารสอง ครองวัดจัดว่าเป๊ะ
สมภาร **"เก๊ะ"** คนเก่าเขากล่าวขวัญ
พัฒนาสรรพสิ่งเร็วฉับพลัน
นิมนต์ท่านจาก **"หาชา"** มาเมืองไทย

สมภารสาม ชื่อ **"บาง"** ท่านสร้างต่อ
ไม่รีรอเริ่มรุกเข้ายุคใหม่
พอชราอาพาธต้องตัดใจ
สร้างไม่ไหวจำต้องขอมรณา

สมภารสี่ นามว่า **"เรือง"** เฟื่องสดใส
สร้างโบสถ์ไว้โดดเด่นเป็นสง่า
ครั้งจัดงานผูกนิมิตยังติดตา
แต่ต้องลาสิกขาบทเพราะหมดบุญ

สมภารห้า หลวงปู่ **"โน้ต"** คนโปรดปราน
ทั้งชาวบ้านเอื้อเฟื้อคอยเกื้อหนุน
ท่านได้สร้าง **"มงคล"** ไว้หนึ่งรุ่น
พุทธคุณมากล้นปกเกศี

สมภารหก อัจฉริยะวาทะเลิศ
ให้กำเนิดโรงเรียนของวัดนี้
สร้างหอฉันสืบสานงานประเพณี
เพียงสองปีก็ต้องลาศึกษาต่อ

ไปอยู่วัด "ทัศนารุณ" เรียนบาลี
สมภารนี้ ชื่อ **"สินทร"** มอญปากบ่อ
ครั้นสึกมาเป็นคุณครูอยู่ กอ ทอ มอ.
เดี๋ยวนี้ก็ เกาะสมุทร จุดบันปลาย

สมภารเจ็ด องค์นี้โดดเด่นแน่
หลวงพ่อ **“แง”** ท่านสร้างอย่างมากหลาย
ทั้งกุฏิหอฉันแบบทรงไทย
หลังใหญ่ใหญ่ ที่ว่า **“ศาลาการเปรียญ”**
เป็นหมอดูเก่งกล้าใช่ว่ายอ
ศิษย์หลวงพ่อชื่อก้องนามว่า **“เปลี่ยน”**
หลวงปู่ **“แขก”** บางปลาเคยได้เรียน
เปรียบเหมือนเทียนส่องสว่างทางเวทมนตร์
ท่านได้เป็นพระครูสัญญาบัตร
ประกอบอรรถชี้ทางการกุศล
เป็นองค์แรกของวัด **“ศิริมงคล”**
นี่แหละผลคุณงามและความดี
สมภารแปด รูปนี้ชื่อว่า **“และ”**
ท่านนี่แหละสร้างวัดสมศักดิ์ศรี
อุโบสถหลังใหม่วิจิตรดี
ที่ตั้ง **“ผี”** ท่านก็สร้างไม่เฉยเมย
หอรับรองหลังใหม่อยู่ใกล้กุฏิ (กุด)
ทำนบหยุดน้ำท่วมขังไม่เพิกเฉย
งานน้อยใหญ่เร่งทำไม่ละเลย
จนวัยเลยแปดสิบหกตกมะระณัง

เป็นธรรมดาของสังขารต้องพานพบ
ใครจะหลบหนีไปอย่าได้หวัง
มัจจุราชคือความตายนี้จีรัง
พึงระวังสังวรก่อนตัวตาย

หลวงพ่อและแนะให้คราวตายจาก
ถึงชีพพรากแต่ความดีไม่เลือนหาย
ตัวท่านพรากจากไปแต่เพียงกาย
ท่านทั้งหลายควรนึกตรึกตรองดู

ปัจจุบันสมภารเก้าเข้าเลขเด็ด
เป็นเหมือนเพชรเม็ดงามอารามคู่
พุทธศาสน์เผยแผ่เป็นเหมือนครู
ทำควบคู่นวกรรมนำผลงาน

ท่านอุทิศชีวิตนี้พลีเพื่อวัด
ไม่ข้องขัดสรรค์สร้างเร่งสืบสาน
หวังให้วัดรุ่งเรืองจนชั่วกาล
ถ้าอยู่นานสาธุชนคงเปรมปรีย์

ท่านรูปนี้มีนาม ว่า **"โนรา"**
นามฐานา **"พระครูปลัด"** เป็นศักดิ์ศรี
นามฉายา **"อภิวโร"** เสนาะดี
สมเป็นศรีที่พึ่งพิงคุณอนันต์

"วัดศิริมงคล" จะงดงามอร่ามยิ่ง
ก็เพราะมิ่งพระผู้นำนำสร้างสรรค์
ดำรงศาสน์ประกาศธรรมภควันต์
ชนร่วมกันสรรค์สร้างในทางบุญ.

ผู้ใหญ่มนต์สวรรค์ มะตรง
ผู้ประพันธ์

❀ เห็นหน้ากันอยู่เมื่อเช้า สายตาย
สายอยู่สุขสบาย บ่ายม้วย
บ่ายรื่นเริงกาย เย็นดับ ชีพนา
เย็นอยู่หยอกลูกด้วย ค่ำม้วยดับสูญ...

❀ ถึงรูปงามลออลักษณ์สักปานไหน
ที่สุดไซร้ก็เน่าเหม็นเป็นเหยื่อหนอน
ชีวิตนี้ไม่ดำรงคงถาวร
ความม้วยมรณ์เท่านั้นเป็นความจริง...

รายนามเจ้าภาพสวดพระอภิธรรม

พระสมุห์และ นนุทิโย อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล
วันที่ ๑๙ มีนาคม - ๑๑ เมษายน ๒๕๔๖

๑๙	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดบางปลา
๒๐	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดศิริมงคล
๒๑	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ วัดเกาะ
๒๒	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ ตำบลท่าฉลอม
๒๓	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดชัยมงคล
๒๔	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดพันธุวงษ์
๒๕	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดบางกระเจ้า
๒๖	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดป้อมวิเชียรโชติการาม
๒๗	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดทองธรรมิการาม
๒๘	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดบางกระดี่
๒๙	มี.ค. ๔๖	คณะสงฆ์ และทายกทายิกา วัดเจ็ดริ้ว
๓๐	มี.ค. ๔๖	คุณกิมจี้ - คุณกิมจู นิมิตรชัย และครอบครัว
๓๑	มี.ค. ๔๖	คุณพ่อไสว สุขมา และชาวบ้านยกกระบัตร
๑	เม.ย. ๔๖	ม.พัน ๕ ร.อ.และลูกหลาน
๒	เม.ย. ๔๖	ชมรมกำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลบ้านเกาะ
๓	เม.ย. ๔๖	คณะชาวบ้านบางกระเจ้า
๔	เม.ย. ๔๖	คุณทองคำ รอดทองขาว
๕	เม.ย. ๔๖	คุณแม่เรียง ทอมุด พร้อมด้วยบุตร - ธิดา
๖	เม.ย. ๔๖	คณะสงฆ์อำเภอเมืองสมุทรสาคร

๗	เม.ย. ๔๖	เทศบาลตำบลบางปลา, อ.บ.ต.บ้านเกาะ, วัดศรีเมือง
๘	เม.ย. ๔๖	พระอาจารย์สมชาย จังหวัดกาญจนบุรี
๙	เม.ย. ๔๖	ชาวบ้านวัดทองธรรมิการาม, วัดเจ็ดริ้ว, นายทหาร จ.ป.ร.รุ่น ๓๑ ลพบุรี
๑๐	เม.ย. ๔๖	ชาวบ้านบางกระดี่
๑๑	เม.ย. ๔๖	คุณศรีวรรณ พินชุนศรี และครอบครัว

หมายเหตุ. หากชื่อ - นามสกุลของท่านผิดพลาดหรือตกหล่น ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

รายนามเจ้าภาพพิมพ์หนังสือ

๑.	พระครูสิริสุตวราภรณ์ (พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว) เจ้าอาวาสวัดป่ามหาชัย	๑๐,๐๐๐ บาท
๒.	คุณแม่บุญศรี ยังพัธนา	๑๐,๐๐๐ บาท
๓.	คุณวิโรจน์ - คุณมะลิ หงษา	๕,๐๐๐ บาท
๔.	คุณไนรา - คุณระกำ ยันโดด	๒,๐๐๐ บาท
๕.	คุณพีระ โรจน์รุ่ง	๑,๐๐๐ บาท
๖.	อาจารย์จำเนียร - อาจารย์วิไลวรรณ กุณาศล	๑,๐๐๐ บาท
๗.	คุณจำลอง ร้อยอำแพง	๑,๐๐๐ บาท
๘.	คุณบรรยี ร้อยอำแพง	๑,๐๐๐ บาท
๙.	คุณสมคิด คุณจำเริญ	๑,๐๐๐ บาท
๑๐.	กำนันประดิษฐ ทรงลักษณ์	๑,๐๐๐ บาท
๑๑.	นายก สุชีพ คงศีล	๑,๐๐๐ บาท
๑๒.	ประธาน อ.บ.ต. วันชัย ต้นโพธิ์	๑,๐๐๐ บาท
๑๓.	คุณสามารถ หงษา	๑,๐๐๐ บาท
๑๔.	คุณประพนธ์ - คุณพลเทพ เหลืองขมิ้น	๑,๐๐๐ บาท
๑๕.	คุณชำระ - คุณมณี งาชาวใต้	๑,๐๐๐ บาท
๑๖.	พันเอกปรีชา - คุณลออตา สายเพ็ชร และบุตร-ธิดา	๑,๐๐๐ บาท
๑๗.	คุณสาลี่ เสวกจินดา	๕๐๐ บาท
๑๘.	คุณลำดวน พูลละออ	๕๐๐ บาท
๑๙.	คุณภูวดล - คุณหวานใจ พานิช	๕๐๐ บาท
๒๐.	คุณทองปล่าย เหมือนสมหวัง	๕๐๐ บาท
๒๑.	ผ.ญ. วิชัย - คุณประคอง ศรีเอม	๕๐๐ บาท
๒๒.	ร้านไทยนำ วัสดุก่อสร้าง	๕๐๐ บาท
๒๓.	คุณมาลัย ปานนาผล	๒๐๐ บาท

ขอกราบขอบพระคุณ ขอบพระคุณ ขอบคุณ

ในการจัดงานพระราชทานเพลิงศพ (เป็นกรณีพิเศษ) พระสมุห์และ นนุทิโย (และ รอดทองขาว) อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร คณะสงฆ์ ศิษยานุศิษย์วัดศิริมงคล ขอกราบขอบพระคุณ พระเดชพระคุณพระมหาเถรานุเถระ ขอขอบพระคุณ ขอบคุณท่านผู้มีเกียรติและท่านที่เคารพนับถือทุกท่าน ที่ได้เมตตาเสียสละเวลามาเป็นเกียรติในพิธีพระราชทานเพลิงศพ รวมทั้งท่านผู้มีเกียรติที่ได้กรุณานำพวงหรีดมาคารวะ รับเป็นเจ้าภาพในพิธีสวดพระอภิธรรม และร่วมบริจาคปัจจัยในการบำเพ็ญกุศลตลอดมา

อนึ่ง ในการบำเพ็ญกุศลอุทิศถวายแด่พระสมุห์และ นนุทิโย (และ รอดทองขาว) ทุกวาระ ตลอดจนถึงพิธีพระราชทานเพลิงศพครั้งนี้ หากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่องที่ทางวัด คณะกรรมการ ศิษยานุศิษย์ ถวายการต้อนรับ ปฏิสันถารให้การดูแล และแสดงความขอบคุณไม่ทั่วถึง ทางวัด คณะกรรมการ ศิษยานุศิษย์ ขอกราบประทานอภัย ขออภัยทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะสงฆ์ - ศิษยานุศิษย์
วัดศิริมงคล

❀ มีบุตรบ่วงหนึ่งเกี้ยว พันคอ
ทรัพย์ผูกบาทาคลอ หน่วงไว้
ภรรยาเยี่ยงบ่วงปอ รึงรัด มือนา
สามบ่วงใครพ้นได้ จึงพ้น สงสาร...

พิมพ์ที่ **สำนักพิมพ์เลี่ยงเชียง** ๖๗๙/๗๑-๗๔ ถนนประชาอุทิศ ซอย ๔๕ แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐ โทร. ๐-๒๘๗๒-๙๑๙๑ แฟกซ์. ๐-๒๔๒๗-๙๕๘๖

กำหนดการ

พิธีเททองหล่อพระพุทธรูป "**หลวงพ่อศิริมงคล นวพลบพิตร**"
และหล่อรูปเหมือนเท่าองค์จริง "**หลวงพ่อพระครูสาครสิริธรรม**"
หลวงพ่อ "**แง อตฺตทีโป (รอดทองขาว)**"
อดีตเจ้าอาวาสวัดศิริมงคล รูปที่ ๗

ณ วัดศิริมงคล
ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสาคร
ในวันศุกร์ ที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘
ตรงกับวัน ขึ้น ๗ ค่ำ เดือน ๕
เวลา ๑๕.๓๕ น. ทำพิธีเททอง

จึงขอเชิญพุทธศาสนิกชนทุกท่าน และศิษย์ทุกคน
ร่วมสร้างมหากุศลแก่ตนและครอบครัว ในโอกาสอันสำคัญยิ่งนี้
โดยพร้อมเพรียงกัน
ผู้ที่มีความประสงค์จะร่วมบริจาคปัจจัย ทองเหลือง ทองแดง
สำหรับหล่อพระพุทธรูป และรูปเหมือน

ติดต่อได้ที่ **พระครูปลัดโนรา อภิวโร** เจ้าอาวาสวัดศิริมงคล
โทร. **๐-๙๘๓๖-๗๘๒๗**

พระครูปลัดโนรา อภิโร
ทายกทายิกา-ศิษยานุศิษย์
ร่วมจัดงาน

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพบริจาคปัจจัย
สร้างจิตรกรรมฝาผนังภายในอุโบสถ
วัดศิริมงคล จังหวัดสมุทรสาคร